

ರೀ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೀಗೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೇ! ನಿಮಗೆ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಹೀಗೆ ಅನಿಸಿದ್ದುಂಟಾ?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

'ಅನಿಸದ ಇರುತ್ತದೆಯೇ ಮತ್ತೆ? ಆದರೆ ಕಳೆದ ಎರಡು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಏನು ಸುಖ ಸಿಗಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ನೀನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ. ಬರೇ ಊಟ ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಅದರ ಆಚೆಯದ್ದರಲ್ಲಿ ನೀನು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಪ್ರಾಯ ಆಗಿದೆ ಅಂತ ನಿನಗೆ ಅನಿಸಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ನನಗೆ ಹಾಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ' ಎಂದು ತಾವೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ತುಟಿಗೆ ತುಟಿ ಸೇರಿಸಲು ಹೋದರು.

ಸರೋಜಮ್ಮ 'ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ಬೇಡ' ಎನ್ನುವಂತೆ ನಯವಾಗಿ ಗಂಡನ ತೋಳುಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು, 'ನನಗೆ ನಾವು ಕೂಡುವುದು ಬೇಡ ಅಂತ ಎರಡು ವರುಷದ ಹಿಂದೆಯೇ ಅನಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗ ಆಸಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಲವಲವಿಕೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಬಟ್ ನೀವು ಹತ್ತಿರ ಬೇಕು, ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ನನ್ನ ಎದುರು ಯಾವತ್ತೂ ಮಾತನಾಡಬಾರದು, ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೀವು ಹೊಗಳಬಾರದು ಅಂತ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅನಿಸಲು ಹತ್ತಿದೆ. ನೀವು ಈಚೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಕೂಡಲು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಾಗಲೇ ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಕೂಡುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ 'ಸ್ವಾರಿ' ಎನ್ನುತ್ತೇನೆ' ಎಂದ ಆಕೆ, 'ಸುಮ್ಮನೆ ಮಗುವಿನ ಹಾಗೆ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಿ, ಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಟ್ಟಿ ನಿನ್ನಿಗೆ ತಕ್ಕುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ನಸುನಕ್ಕಿದ್ದರು.

ರಾಯರು 'ಎಸ್ ಯುವರ್ ಆನರ್' ಎಂದು ಕೋಟುಗಳಲ್ಲಿ ವಕೀಲರು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ಕರೆಯುವಂತೆ ಕರೆದು ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲಗಿದ್ದರು.

ರಾಯರು ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿಯ ಆತಂಕದ ಕೃಣಗಳು ಹೇಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾದುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಶೆಟ್ಟರ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. 'ನಾನು ಈವತ್ತು ಕಾರ್ಕಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪೊಲೀಸ್ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಡುವುದು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದೂ ಹೇಳಿದರು.

ಶೆಟ್ಟರು 'ಸರಿ, ಅದೇ ಸರಿ ರಾಯರೇ. ನಾನೂ ಬರುತ್ತೇನೆ, ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ವಕೀಲರೊಬ್ಬರು ಕಾರ್ಕಳದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ರಘುರಾಮ ಶೆಟ್ಟಿ ಅಂತ. ಅವರನ್ನು ಕಾಣೋಣ' ಎಂದರು.

ಸರೋಜಮ್ಮ ನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿದರು. 'ನಾನು ಈ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಗಿಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಬೇಡ ಎನ್ನುವವಳು ಶೆಟ್ಟರೇ. ಆಗಲೇ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಇಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡಾಗಿದೆ ನಾನು. ಸಾಯಲಿ ಈ ಊರು! ಇದರ ಉಸಾಬರಿ ಬೇಡ ಅಂತ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗೋಣ ಎಂದಿದ್ದೆ' ಎಂದರು.

ಶೆಟ್ಟರು 'ಅದು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಸರೋಜಮ್ಮ? ಇಷ್ಟಕ್ಕಿಲ್ಲ ನೀವು ಹದರಬಾರದು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಇದ್ದೇನೆ' ಎಂದರು. ಸರೋಜಮ್ಮ ಆ ಮಾತಿಗೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ 'ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿ

ನೀವು! ಹೆಂಗಸರ ಮಾತಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಬರುತ್ತ ಹೇಳಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ? ಈ ಲೋಕ ಇರುವುದೇ ಗಂಡಸರಿಗಾಗಿ ಎಂದು ನನ್ನಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಸತ್ಯ' ಎನ್ನುತ್ತಾ 'ನಿಮಗೆ ಈಗ ಏನು ತಿಂಡಿ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಹೇಳಿ. ಖಾಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಡಬೇಡಿ' ಎಂದರು.

ರಾಯರು 'ಓಕೆ ಓಕೆ' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಶೆಟ್ಟರು, 'ರಾಯರೇ ನಾವು ಈ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡ. ಎಲ್ಲಾ ಆಫೀಸುಗಳೂ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬ್ಯುಸಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಸಂಜೆ ಮೂರರ ಮೇಲೆ ಹೋಗೋಣ' ಎಂದರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸರೋಜಮ್ಮನ ಟೀ ಬಂತು. 'ಇಬ್ಬರೂ ಕುಡಿದರು. ಸಂಜೆ ಮೂರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು, ಮೂರು ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆಯ ಸುಮಾರಿಗೆ ರಾಯರು ಮತ್ತು ಶೆಟ್ಟರು ಕಾರ್ಕಳ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನ ಇದಿರು ಕಾಂನಿಂದ ಇಳಿದರು. ಆಗ ತುಸು ಮುಜುಗರಪಟ್ಟ ರಾಯರು 'ನಾನು ಇಷ್ಟರತನಕ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನ ಮೆಟ್ಟಲು ತುಳಿದವನಲ್ಲ ಶೆಟ್ಟ್ರೇ. ಸ್ಟೇಷನ್ ಅಂದರೆ ಯಾಕೋ ನನಗೆ ಒಂಥರಾ ಅಲರ್ಜಿ. ಇದೇ ಫಸ್ಟ್ ಟೈಮು. ಇದೇ ಲಾಸ್ಟ್ ಟೈಮ್ ಆಗಲಿ ಅಂತ ನನ್ನ ಭಾವನೆ' ಎಂದರು.

ಶೆಟ್ಟರು ಸಣ್ಣಗೆ ನಕ್ಕು 'ನಾವು ರಾಂಪುರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ವರುಷಕ್ಕೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಹೋದದ್ದುಂಟು ರಾಯರೇ. ನಮ್ಮದು ವೆಜ್/ನಾನ್‌ವೆಜ್ ಎರಡೂ ಇದ್ದ ಹೋಟೆಲ್. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಸ್ಟೇಷನ್ ಅಂದರೆ ಬಂಧುಗಳ ಮನೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ನಾವು ಕರಾರುವಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾವ ರಗಳೆಯೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಅಪರೂಪಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸಬ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ನಮ್ಮ ನಾನ್‌ವೆಜ್ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ಬರುವುದಿತ್ತು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಪಾನಕಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಉಂಟು. ಹಾಗೆಯೇ ವರುಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನಾವೇ ಅವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಖುಷಿಪಡಿಸಬೇಕಿತ್ತು' ಎನ್ನುತ್ತಾ, 'ನಾವು ನ್ಯಾಯ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದವರು! ಏನಾಗುತ್ತದೆ ನೋಡೋಣ' ಎಂದು ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟರು.

ಕಾರ್ಕಳ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನ ಒಳಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬಾಗಿಲ ಇದಿರೇ ಕುರ್ಚಿ ಹಾಕಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪೊಲೀಸ್ ಪೇದೆಯೊಬ್ಬ 'ಏನು?' ಎನ್ನುವಂತೆ ಅವರ ಮುಖ ನೋಡಿದ. ರಾಯರು 'ಎಸ್ ಐ ಸಾಹೇಬರು ಇದ್ದಾರಾ? ನೋಡಬೇಕಿತ್ತು' ಎಂದರು.

ಆತ 'ಇದ್ದಾರೆ' ಅಥವಾ 'ಇಲ್ಲ' ಎನ್ನಲಿಲ್ಲ. 'ಅಲ್ಲಿ ಎ.ಎಸ್.ಐ. ಸಾಹೇಬರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಚಾರಿಸಿ' ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾದ.

ಇಬ್ಬರೂ ಮತ್ತೆ ಎ.ಎಸ್.ಐ. ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರು. ಆತ ಯಾರ ಜೊತೆಗೋ ಸಂಭಾಷಣೆ ಯಲ್ಲಿದ್ದವನು, ಇವರನ್ನು 'ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂದು ಸಹ ಹೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ. ತನ್ನ ಮಾತನ್ನೆಲ್ಲ ಆಡಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆತ 'ಏನು ಬಂದಿರಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಶೆಟ್ಟರು ಅವನ ಟೀಬಲ್ಲಿನ ಇದಿರು ಇದ್ದ ಕುರ್ಚಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ 'ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ' ಎಂದರು. 'ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು

ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳದೆ ಅವಮಾನಿಸಿದ್ದೀರಿ' ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎ.ಎಸ್.ಐ. 'ಓಕೆ, ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂದ. ಇಬ್ಬರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. 'ನಮಗೆ ಎಸ್.ಐ. ಸಾಹೇಬರನ್ನು ನೋಡಬೇಕಿತ್ತು' ಎಂದರು.

ಎ.ಎಸ್.ಐ., 'ಸರಿ, ಆದರೆ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಬಿಡುವೆಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಸ್ವಾಮಿ? ಬಟ್ ನಿಮ್ಮದು ಜ್ಯುಜ್ಜೆಡ್ ಕೇಸ್ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಬಿಡುವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಟೀಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಬೆಲ್ ಬಡಿದ. 'ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪೇದೆ ಅವರ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ 'ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಡ್ ಇದ್ದರೆ ಇವನಲ್ಲಿ ಕೊಡಿ' ಎಂದು ರಾಯರಿಂದ ವಿಷಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ಪಡೆದು, ಅವನಲ್ಲಿ 'ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಕೊಡು' ಎಂದ. 'ವಿಷಯ ಏನು ಹೇಳಿ?' ಎಂದು ಆಮೇಲೆ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಕುತೂಹಲ ತೋರಿಸಿದ.

ರಾಯರು ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಈಗ ಈತನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು, ಆ ಮೇಲೆ ಎಸ್.ಐ. ಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಹೇಳುವುದು ಎಲ್ಲಾ ರಗಳೆ ಎಂದುಕೊಂಡು 'ನಾನೊಂದು ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಫೈಲ್ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಓದಲು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಹೆಗಲಿಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ಯಾಗನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದರು. ಆ ಬ್ಯಾಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಫೈಲನ್ನು ತಡಕಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಎಸ್.ಐ.ಯಿಂದ 'ಅವರನ್ನು ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ' ಎಂಬ ಸಂದೇಶವು ಎ.ಎಸ್.ಐ.ಗೆ ಇಂಟರ್‌ಕಾಮ್ ಮೂಲಕ ಬಂತು.

ಎ.ಎಸ್.ಐ. 'ಸರಿ ಸರ್. ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದವನೇ 'ಸಾಹೇಬರು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು' ಎಂದ. ಅವನಿಗೆ ಎಸ್.ಐ. ಸಾಹೇಬರು ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಇವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಒಳಗೆ ಕರೆದರು ಎಂದು ಕುತೂಹಲವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸದೇ ಆತ 'ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ' ಎನ್ನುವಂತೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದ. ಇಬ್ಬರೂ ಎಸ್.ಐ. ಸಾಹೇಬರ ಕೋಣೆಯ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಒಡನೆಯೇ ಎದ್ದು ನಿಂತ ಎಸ್.ಐ. ಶಿವರಾಮ ಶೆಟ್ಟರು ಎರಡು ಕೈಯನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಚಾಚಿ 'ನಮಸ್ಕಾರ ಸರ್', 'ನಮಸ್ಕಾರ ಸರ್' ಎಂದು ಮುಖ ತುಂಬ ನಗು ತಂದುಕೊಂಡರು. 'ಪ್ಲೀಸ್ ಸಿಡ್‌ನ ಸರ್. ನಾನು ನನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀವಾಗಿಯೇ ನಾನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ದೈವದ ಕರುಣೆ' ಎಂದು ಮುಗುಳ್ಳುಕ್ಕರು. ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಇದ್ದ ಅವರು 'ಡು ಯು ರಿಮೆಂಬರ್ ಮಿ ಸರ್?' ಎಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

ರಾಯರೂ ಸದಾಶಿವ ಶೆಟ್ಟರೂ ಇದೇನು ನಾಟಕಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ಸಂಕೋಚ ಮತ್ತು ಕುತೂಹಲಗೊಂಡರು. ಆಮೇಲೆ ರಾಯರು, 'ಸಾರಿ ಐ ಕಾಂಟ್ ರಿಮೆಂಬರ್ ಯು ಸರ್. ಆಫ್‌ಕೋರ್ಸ್ ನೀವು ನನ್ನ ಸ್ಕೂಡೆಂಟ್ ಆಗಿರಬಹುದೋ ಏನೋ?' ಎಂದರು.

'ನೀವು ಪೂರ್ತಿ ಸತ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ಸರ್. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಕೂಡೆಂಟ್. ಎಲ್ಲಿ ಎಂದು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ? ಟ್ರಿ ಮಾಡಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಎಸ್.ಐ. ಸಾಹೇಬರು, 'ಸರ್, ಪ್ಲೀಸ್